

Posudek vedoucího diplomové práce
na
MUDR MILADA SOLDÁNOVÁ
**Mužská a ženská tvář jako teologický
A antropologický problém**
Katedra systematické teologie KTF
UK v Praze
Práce z dogmatické teologie

Předložená diplomová práce má celkem 101 stran a 14 obrazových příloh. Již na tomto místě je třeba podtrhnout, že autorka se snaží propojit své teologické studium se svou profesí, což má význam jednak pro její vlastní duchovní a profesní život, jednak může přinést obohacení i pro oblast teologie. Téma je svým postavením nové, protože neznám práci, v níž by někdo teologickou reflexi o lidské tváři propojoval s dlouholetou praxí v oblasti ortodoncie, která s sebou nese modifikace ve vzhledu lidské tváře.

Studie je rozčleněna do úvodu, v němž autorka čtenáře seznamuje s motivy volby daného tématu, použitou metodou a rozdělením práce do jednotlivých kapitol.

V první kapitole M. Soldánová věnuje pozornost výpovědím Písma, které mohou být relevantní pro její téma. V prvním bodu se správně zamýšlí nad systematicko-teologickými předpoklady, na jejichž základě správně hodnotí výpovědi o tváři obsažené v Písmu tak, že převážně patří do oblasti kulturního „obalu“ Božího zjevení. V dalších částech této kapitoly autorka věnuje pozornost starozákonním výpovědím a posléze hovoří o Ježíšově tváři a jejím teologickém významu.

Druhá kapitola pojednává o Kristově tváři jako tématu, jemuž byla věnována pozornost v dějinách teologie. Jednotlivá témata: spory o uctívání ikon, relikvie Turínského plátna, analýza dokumentu *Novo millennio ineunte*.

Ve třetí kapitole autorka na základě inspirací obsažených v dokumentu MTK, Společenství a služba i na základě současné teologické reflexe věnuje pozornost teologickému významu tváře Matky Páně.

Čtvrtá kapitola představuje přechod na pole antropologie v souvislosti s psychologii. Autorka správně konstatuje, že tvář patří k primárním výrazovým prostředkům lidské osobnosti. Dále správně konstatuje, že současná psychologie věnuje jen nepatrnou pozornost mužským a ženským specifickým. Lidská tvář má velký význam pro určení lidské role ve společnosti, což je téma dotýkající se nejen psychologie, ale také sociologie. Některé autorčiny postřehy v dané oblasti jsou opravdu inspirativní a poučné.

Pátá kapitola představuje příklady z autorčiny klinické praxe a velmi dobře dokládají to, co je obsaženo v předchozí teologické a antropologické reflexi.

Závěr shrnuje přínosy práce, které neleží pouze v oblasti autorčina duchovního a profesního života. Její práce novým způsobem dokladuje základní princip křesťanské antropologie, totiž jednotu tělesného a duchovního principu člověka. Ukazuje se, že křesťanská spiritualita by měla věnovat pozornost nejen tomu vnitřnímu, ale také vzhledu člověka. Není snad vztah prodlouženou osobou? Není snad člověk viditelným obrazem Božím?

Hodnocení této práce nemůže být jiné než velmi pozitivní. Dílo je čtivé, přehledné, logicky uspořádané, jazykově kultivované. Z uvedeného důvodu navrhuji hodnocení: VYBORNĚ.

V Praze dne 15. 5. 2006

Prof. Ctirad Václav Pospíšil Th.D. OFM